

ROMANIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
ROUMAN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
RUMANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)

Lundi 19 mai 2003 (matin)

Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Comentați numai unul din pasajele următoare. Nu trebuie să răspundeți la întrebările îndrumătoare. Puteți, totuși, să le folosiți dacă dorîți.

1. (a)

Toamnă la Miorcani

Peste dealuri, peste ape, pretutindenea se lasă
O lumină învelită în marame de mătasă.
Vin iar carele-ncărcate și cu spice, și cu vis....
5   Și pe ceruri liniștite și în suflet și-au deschis
      Unghiul dorului de ducă stolurile de cucoare.
      Mori de vânt nostalgic nălță aripile călătoare
      Și le lasă în durere să zdrobească grâul nou.
      Pașii tinereții mele mă urmează în ecou,
      Umbra mea de altădată umblă-n miezul umbrei mele.
10   Prima stea sau amintirea stă pe iaz printre vântrele ?
      Simt în suflet de departe spinul ei tremurător.
      O bătrână-mi toarce firul zilelor de pe fuior;
      Prima lacrimă se-nnoadă trainic lângă cea din urmă....
      Și păstori, ieșiți din vreme, către staul duc o turmă
15   De oi albe ca și norii unui cer îngândurat.
      Cine m-a legat de mine, de moșie și de sat ?

Toamnă-amară, toamnă dulce pentru cine te-nțelege,
Pentru cine știe gândul ce-a sortit să sedezlege
Frunza galbenă și coaptă ca un rod cules de vânt,
20   Toamnă, care legi prin moarte cerurile de pământ
      Și sub foaia veștejtită pregătești o primăvară,
      Toamna dulce ca iubirea, ca iubirea de amară,
      Fie-ți milă de făptura mea de om și fă să fiu
      - Pe sub nuci, lângă femeie, lângă fată, lângă fiu,
25   În grădina aurită de lumină și de frunză -
      Rodu-n care o dulceață înțeleaptă să se ascunză.

Poate-un om atunci să vină să-mi culeagă câte-un vers
Cum din prun culegi o prună fără a te opri din mers,
Însetat mi-o soarbe poate din cuvinte alinarea,
30   O să-i pară - cine știe ! - mai puțin amară sarea
      Lacrimelor sale-n drumul de dureri și dor ascuns...
      Binecuvântarea asta de mi-o dai, va fi de-ajuns.

Ion Pillat, Limpezimi (1928)

- Care este semnificația simbolică a toamnei în această poezie ?
- Discutați metaforele folosite de poet
- Care este relația dintre poet și locul în care se află?
- Ce vă sugerează poezia ?

1. (b)

Erau dimineți și limpezi de primăvară, înviorătoare.

Rândunica pleca din cuibul de sub streașină, cu zborul ca o săgeată frântă.

Stam cuminte pe un scăunel, cu cotul pe genunchi și bărbia în palmă.

Tata se spăla într-un lighean de tablă. Curat și pieptănăt frumos, cu părul lins pe o sprânceană, se închina de trei ori și rar, spre răsărit, miăcând buzele în rugăciunea pe care numai el o știa. Mama îi aducea o ceașcă mare cu cafea. Tata se aşeza pe alt scăunel, lângă mine și sorbea din ceașcă, țugind buzele, atent, să nu-l frigă licoarea neagră și ridicând mult, în cutile frunții, sprâncenele.

Mă uitam la el, lung și îngânăm, fără gând anume: tata....

10 Era un om voinic, cu palmele mari și umerii lați. Purta, ca mine, cămașe cu flori și culori lipovenești, larg desfăcută la gât. Avea o figură obosită, osoasă. Sub fruntea mereu îngândurată, ochii albaștri erau streini - ochi umizi de copil încovoiat de un gând robitor..... Tata pleca de acasă când fluiera la fabrică ‘fără un sfert’, cu haina pe un umăr și pasul rar, legănat.

15 - Să vîi sănătos, îngâna mama, rămasă la poartă.

El dă din cap și se uită în pământ, oprit după câțiva pași.

- Tu, dacă nu viu la prânz, mănâncă. Nu mai fii proastă și nu mai pune tot la inimă, că destul îl pun eu !

Ofta, săltând haina pe umăr.

20 - Mănâncă, femeie și lasă-mă pe mine - că eu...

Pleca, cu un gest greu de descurajare. Mama fugea în curte, cu șorțul dus repede la ochi.

Mergeam alături de tata, tăcut, ca o umbră. Nu mă întreba nimic, nu aveam nimic să-i spun. Eram un câine cu pașii mici și repezi după stăpân. Mama îmi spusese că tata e tâmplar mechanic. Lucra la o mașină cu alămuri și curele multe, în fabrica pentru

25 industria lemnului, care era alături de casa cu nebuni. La poarta mare, sub firma uriașă pe care o măsurase demeseori, numărând pași egali între cei doi stâlpi susținători, mă opream, cu mâinile la spate și inima mică.

- Fabrica, puiule, e ca o moară care sfârâmă inimile....

Lucrătorii, unii numai în cămași, alții cu haina zvârlită pe un singur umăr, cum o purta

30 și tata, dar toți cu figuri supte, veștede, îmbătrânite timpuriu, intrau în fabrică, pe sub firma ce le apăsa umerii, cu pasul rar, obosit și ochii nicăieri, azi ca ieri sau acum cinci ani.....

- În ziua când o să te văd întrând în fabrică, alături de mine, o să mi se pară, puișor, că-mi încep viața dela început, cu toate necazurile și desgusturile, prin tine ! O să fiu tare amărât în ziua aia blestemată, puișor, dacă n-o să mor până atunci....

G.M Zamfirescu, Maidanul cu dragoste (1934)

- Ce ton folosește autorul în descrierea situației familiei în această poezie și cu ce efect ?
- Ce tehnică folosește autorul ca să creeze relația dintre membrii familiei ?
- Ce vă sugerează pasajul ?